

Afscheid burgemeester Meerssen Mirjam Clermonts, 28 juni 2025

Beste mensen,

Kinderen: Stephan & Felice (met de kleine Lilou), Ishara

Lieve Mirjam,

“Mirjam Clermonts stopte al haar passie
in het burgermeesterschap”,

zo kopte de krant nog geen twee weken geleden.

En we weten allemaal:
passie kan níet zonder hart.

Net zo goed als we hier allemaal weten,
dat de burgermeester die wij vandaag uitzwaaien,
een groot hart heeft.

Een groot hart
dat aan het begin
van haar burgemeesterschap hier in Meerssen
nog in vele stukken brak;
toen ze alleen verder moest,
zónder haar John.

Ik heb hem helaas niet gekend,
maar heb wél begrepen dat
ze samen een ongelooflijk
‘leuk, liefdevol en sterk koppel’ waren.

Mirjam,

hoe stérk
moet jouw hart wel niet zijn geweest,
als je zó wist door te pakken,
als jij hebt gedaan.

Iedereen die John wél kende,
wist hoe ongelooflijk
trots hij op je was;
en ik weet zeker:
dat zou hij nu nóg meer zijn.

Zeker als je ziet
wat je hier voor je kiezen hebt gekregen.

De laatste tien jaar
is het immers in geen enkele raadszaal in Nederland
– ook niet in die nationale in Den Haag –
makkelijker op geworden;
dus ook niet voor burgemeesters.

De verhoudingen zijn verhard,
de toon is er vaak niet prettiger op geworden,
en steeds meer wethouders halen de eindstreep niet meer.

Ook Meerssen
– dat weten we allemaal –
heeft haar portie gehad.

Als uitmuntende verbinder
heb jij voor langere tijd
een relatieve bestuurlijke rust
kunnen bewaren,
maar vanzelfsprekend
heeft het ook jou
in het hart geraakt.

Maar dat je een waar leeuwenhart
– of beter leeuwinnenhart – hebt,
blijkt zeker uit je ‘moedig, standvastig en besluitvaardig’ optreden
als het écht moeilijk wordt.

Zoals tijdens die grote bestuurscrisis,
als de ene na de andere wethouder valt,
er geen College meer is,
en jij als enige de kar moet trekken...

Of 'Corona';
voor niemand makkelijk;
maar zeker niet voor een burgemeester,
als zo'n virus een samenleving
van saamhorigheid naar
'polarisatie en versplintering' drijft ...

En daarbovenop nog dat vele water,
dat in die zomer van 2021,
ook zoveel paniek bracht;
en jij in die chaos
de kalmte en rust moest zien te bewaren;
en ja: ook mensen moest vragen hun huizen te verlaten...

Je bedreef alleen al
tijdens deze drie drama's
bestuurlijke topsport;
je wist écht het beste van jezelf te combineren:

- leiderschap tonen én
- voor en tussen je mensen - je burgers - staan.

Want beste mensen,
ook dat laatste staat natuurlijk buiten kijf:
deze burgemeester,

- zo zichtbaar,
- zo benaderbaar,
- zo warm

heeft hart voor mensen.

Ze was er altijd!
Of er nou iets te vieren of te treuren was,

als ze kon,
stond ze bij je op de stoep.

Net zo bijzonder
waren die lunches
voor haar mensen binnen het gemeentehuis;
waarvoor ze álle jarigen van de maand
aan tafel nodigde
om eens lekker te kletsen
over alles wat níet met werk te maken had;
om mensen écht te leren kennen.

En ja, ik weet niet hoe goed
haar voorlopige opvolger Jack Niederer kan bakken,
maar ik denk dat ook de liefde
die zij in haar zelfgebakken koekjes
stak, gemist zal worden (én die koekjes zelf natuurlijk)

Ofwel een ware burgermoeder,
die níet alleen verzorgt,
maar óók verbindt;
zorgt dat mensen en ideeën elkaar kunnen vinden;
binnen én buíten de gemeente...

Want ook buiten de gemeente
roemen ze deze burgemeester:

De Veiligheidsregio Zuid-Limburg noemt haar
een 'stabiele en betrouwbare factor'
die zich bijzonder hard maakte voor
bovenlokale en euregionale samenwerking én
een veel betere verbinding met de GGD.

Een GGD die zelf ook vol is
over hoe verbindend zij te werk gaat
én over de centrale rol die zij speelde
bij de oprichting van de Regionale

Ambulancevoorziening Limburg;
ontzettend belangrijk voor
de spoedeisende medische hulpverlening
in héél Limburg.

En ook het RIEC – de samenwerking tegen georganiseerde misdaad –
heeft het over haar buitengewone 'gevoel voor intermenselijke communicatie'
waarmee ze zéker de broodnodige verbinding en samenwerking vergrootte;
óók over de grenzen heen;
zij was immers voorzitter
van de euregionale poot van dit RIEC.

En haar collega burgemeesters noemen haar
onomwonden 'een rots in de branding';
iemand die hen 'ontzorgt, begeleidt en inspireert';
en in sommige gevallen ook kleedt;
bijvoorbeeld als je als nieuwe collega,
een pak voor je installatie nodig hebt...

Eenzelfde enthousiasme tref je
bij de organisaties, waar zij zich
- náást haar burgemeesterschap -
sterk maakte voor:

- cultuur voor kinderen in achterstandswijken,
- een goede drinkwatervoorziening, en
- veilig onderwijs.

Zo kan de stichting van Parkstad Limburg Theaters
die óók kinderen die in armoede leven
in contact wil brengen met podiumkunsten en cultuur,
enkel bevestigen, dat de manier waarop
Mirjam haar bestuurlijk netwerk inzette,
hiervoor écht van grote waarde was...

En de Limburgse watermaatschappij WML
heeft niets dan lof over
hoe zeer zij zich in de materie verdiepte

en hoeveel ze hadden – en nog hebben –
aan haar – en nu citeer ik

“verbindende kwaliteiten, brede beschouwende blik en betrokkenheid.”

Eenzelfde geluid hoor je ook bij de onderwijsschool Movare,
die haar ook karakteriseren als iemand
met echte welgemeende interesse en – daar heb je ‘m weer –
de grote betrokkenheid. In dit geval bij het bieden van écht goed
onderwijs in een veilige omgeving.

Maar wát je net zo goed hoort
- naast die bevestiging van dat grote hart –
is - en misschien is dat haar grote verbindende geheim -
is dat overal waar zij komt,
zij ook ontzettend veel plezier en levendigheid brengt.

Iemand vergeleek haar zelfs
met het marktplaats hier in Meerssen,
voordat zij kwam was het maar een saaie bedoening;
en nu is het toch echt een bruisend hart van de gemeente.

Net zoals ze zelf eigenlijk hét hart van de gemeente werd...

Een positie,
lieve Mirjam,
die vandaag in feite stopt,
nu je voor jezelf een ‘een uitknop’
moet zien te vinden...

Want je ging tot het gaatje;
of zoals je het zelf in dat krantenartikel zei:

“Ik stop al mijn passie ergens in tót de laatste seconde”

Net zoals je jezelf nu probeert te overtuigen
dat lummelen een werkwoord is...

Ik waag te betwijfelen
of jou dat gaat lukken.

Je hebt in ieder geval nog twee commissariaten,
en laat me ook een derde noemen: de kleine Lilou, je kleinkind

En je hebt weer één van je verre reizen
in het verschiet: naar Brazilië! dit keer

Ofwel: ik zie jou nog niet zo snel
naar eendjes staren;
ik hoop vooral
dat er – naar jouw lijflied van Hildegard Knef –
nog veel *rote rosen* voor je blijven vallen,
in welke vorm dan ook...

Eéntje heb ik er in ieder geval al voor jou.

Want beste mensen,

Ik vertel dit verhaal niet alleen hier;
ik heb het ook gedeeld met mijn baas.

Hoe je een ware burgermoeder én ambassadrice voor Meerssen was;
en hoe goed je het hebt gedaan in een
op zijn minst ingewikkeld en instabiel politiek landschap.

Plus hoe je ook buiten Meerssen
en ook – in het bijzonder - buiten je ambt
hele duidelijke stempels hebt gezet.

Louter door jouw jarenlange inzet,
met 'hart én ziel'

Hij heeft geluisterd,
en ik mag nu namens hem
tegen jou, Mirjam, zeggen,

dat het hem - Zijne Majesteit de Koning –
behaagt jou te benoemen tot
RIDDER in de Orde van Oranje-Nassau.

Kom je zo naar voren,
zodat ik de versierselen kan opspelden:
je weet: bóven je hart;
boven je grote hart.

... en ...

De koning hechtte aan oranje bloemen,
maar speciaal voor jou zitten er wél rozen bij!